

Chrám sv. Kříže
v Liberci

NAJEZD
Řeckokatolická dobrovolná správa
9. neděle po padesátnici
a památka nalezení sv. Kříže
hlas 8.

ZDE JE
MÍSTO V
PROVA'S
NA JEZD:

Chlapec bez vany

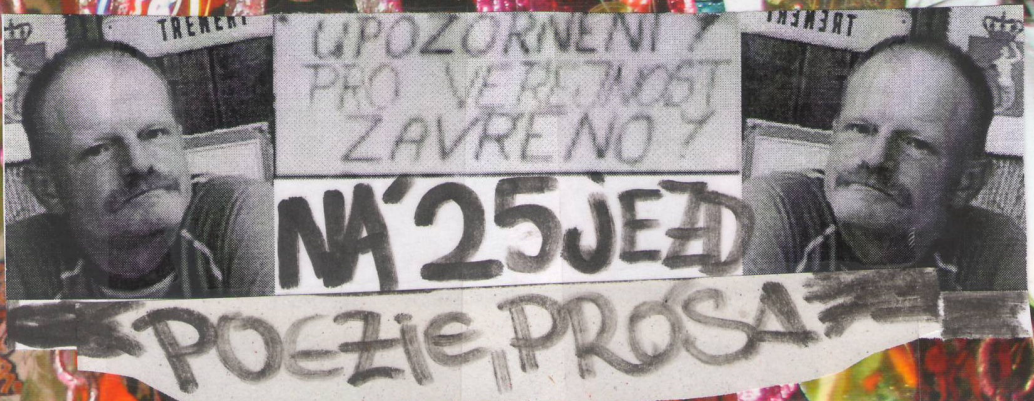
Kombinace těl vstříkuje do našeho života onu touhu po něčem prastarém dávném mnohými nepochopeném ten člověk neví o čem mluví kroutí se a ječí a parní válec ho při tom dál a dál lisuje podle představ stavitele. Ta těla rozumí snad jen zase tělům kdo ví člověk vyprazdňuje střeva a kroutí se a ječí až ze sebe dostane tolik co parní válec z onoho chlapce na silnici přetvořil a pak živořil ten chlapec bydlél sám a neměl vanu mýt se chodil do veřejných bází do těch sprch kam musíte než vskočíte do prochávané vody v nádrži- pošetilec kdyby si rači koupil vanu neví o co přichází jenže válec válcuje dál až groteskně vyhlížející tváře slepě pozorují dění na silnici tůtu uhni kam čumíš debil to svět neviděl auta jezdí aniž by si všimla slisovaných těl na vozovce ten jejich lhostejný výraz probod a uchopil tvář do naprosto nevidomého útvaru jak jste hloupí nevidíte nechápete člověk co bydlí bez vany a bydlí spí jí šuká kdy se mu zachce zajde na panáka opravdu žije- to otázka je pak položena. Chlorem prosycený večerní očistný rituál chudák chlapec zezelenal mu vlasy nařiká babička nesoucí zázvorový čaj ke stolu. Né opravdu nepotřebuje její pomoc ukrytou v litosti přecházející v hněv opravdu nepotřebuje pomoc. A jak jsi zhubnul kremrole máš na stole jen si vem však já tě postavím na nohy jen kdybys tolik nepil né opravdu nepotřebuji tvou pomoc proč jsem sem chodil chtěl jsem jen peníze na kus sýra došli mi stravenky už před dvěma dny opravdu nepotřebuji tvou pomoc. Proč to děláš proč tolik piješ chudák nebožka maminka co by tomu řekla prvorozený syn a jak teď vypadá né babi nechci tvoji pomoc nechci tvoji litost chci jen kus sýra a pečivo ten zázvorovej čaj byl dobrý rád jsem tě viděl! Kam bus chodil zima jak v psírně ustelu ti postel dám ti tam nahřáté kameny bude ti tu dobře uvidíš hahaha né opravdu nechci tvou pomoc, znám tvou pomoc nejdřív podáváš ruce tváříš se jako kamarádka a akorát zpětrháš něco z mého podělaného života já chci jen pečivo a kus sýra s fľaškou vodky poslouchej co říkám proč tolik piješ a dost! Jedno máchnutí nožem a pryč utěť dveře a ven do mrazivého podvečerního města na nozi kus sýra a pod kabátem ruská vodka zlije se jako dobytek zima jak v psírně v pokoji bylo pár krabic s knihama oblečením a starejma krámama co mu zajišťovaly útulnost kamrdlíku kde žil. Problém je v tom že slisovaní lidi nejsou 3D a neviděj věci ze správného úhlu. Doktor Chroumac už o tom začal psát v plátku KOMOTOR v jeho rodném městě v Ohiu probíhá zrovna neprosulá sešlost doktorů z celých Spojených států budou diskutovat o problémech a diskutovat v diskuzi a ponoukat diskutanty aby se přidali k jejich názorům nebo aspoň budou tak dlouho diskutovat že diskuze ztratí původní myšlenku jak tomu ve většině případů bývá to smuteční a smutně nedokonale. Doktor požádal o slovo a celých nekonečných promarněných čtyřiačtyřicet minut se snažil lidem osvětlit rozválcované lidské bytosti jenže další problém tkví v tom že mluvil ke stejně slisovaným nebo aspoň z poloviny tak stejně slisovaným lidem jako je náš chlapec bez vany. Tudiš se na to nemohl koukat ze správného úhlu a celá diskutabilní řečnění propadla na žebříčku jejich hodnot a celá sešlost se utopila v absurditě a pošla stejně hloupě jako rybička pana Fiškrista spláchnutá proudem odtokových vod do hlubin potrubí a poputovala bůhví kam do prázdnoty.

POZNÁMKA
OD CAROU:
13.5.2012
SE KONÁ
DOBROVOLNÁ
BRIGÁDA OD-
KŘÍŽENÍ
ZBYTŮ OHŘE-
VÉ CHATY V
CHOLOUPICÍCH.
KONTAKT-
DAVE-723 778449
ROGO-77937620
POZN. OD CAROU:
NA VOJÁKA!

ZUZKA

mu: „Ty máloverný, proč jsi pochyboval.“
32Když vstoupili na loď, vítr se utišíl. 33Ti, kdo
byli na lodi, klaněli se mu a říkali: „Jistě jsi Boží
Syn.“

Dusné odpoledne zlenivělé neděle se převaluje sem a tam. Brání jakékoliv formě bdělosti tryskat anebo aspoň kapat z mých vnitřností, z hlubin mojí bytosti.

Vezmu tedy nůž; fixem označím to místo na svém rozkydlém těle, a započnu řez.

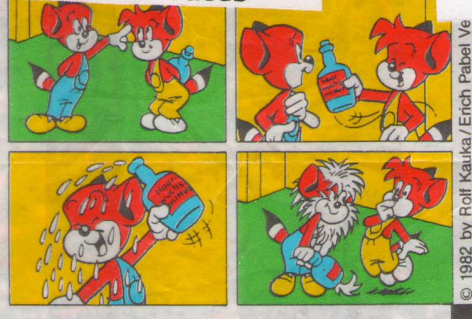
Jen pochybuju, že to bude ještě dnes ...

Pedro de Pačes

Když mám hlad, klidně požívám lidi, páchnu jako narcis, a nevádí mi, že hniju ve vlastní špíně.

Jsem rozená svině.

Pedro de Pačes

Putování města
Středem pozornosti nezvaní hosti, pošetile přijímají dary města, co komu vzít a kolik se tam vtěsná.

Město se směje nic netušícímu podrobování, kde hloupí žvaní, tam pokukují okradení neurvale soudící.

Město pomalu odchází, nyní žít jen na mezi, okounění k ničemu nevede,

jen ti jenž odešli dávno, jen ti najdou cestu do nebe, s tebou či bez tebe, tím je vše ujednáno.

24.4.2012 uprostřed města...

Tomáš Rogowski

NAJEZD - 9.5.2012
U BODYHO A JINDE
najezd.ic.cz
najezd@gmail.com

© 1982 by Rolf Kauka / Erich Pabel Ve

Moje malá česká poetika

Za nic na světě bych nechtěl být velkým básníkem. Chce-li moderní člověk být velkým umělcem, musí se stát profesionálem, tzn. provozovat umění jako živnost. Zároveň je nutné podrobit se veřejnému zájmu, který dokáže být neúprosný a hrabe se do všech detailů umělcova osobního života. Umění pohlcuje život umělce, až se z něj stane idol. Chudákovi H. Heineovi jeho čtenelé ihned po jeho smrti vzali sádrový odtisk mrtvého těla a začali sbírat jeho osobní dopisy. Stal se součástí svého díla – Harry Heine, velký básník.

Ovšem, co je to vlastně – básník? Je zřejmé, že básník není pouze osoba, která umí psát básně. Každý, kdo umí psát, umí psát i básně. To by byl každý básníkem, kdo umí psát, což ostatně metaforicky platí absolutně, ptáme-li se například: „co nám básník tím chtěl říci?“

Každý, kdo píše, je autorem psaného díla. Autor se stává básníkem tehdy, existuje-li čtenář, který autora vnímá jako básníka. Zajímavá a jistým způsobem i zábavná otázka zda-li se jedná o básníka, jestliže počet čtenářů je omezený na jedinou osobu (ať již fyzickou osobu autora nebo jinou osobu), zde bohužel nemůže být pojednána podrobně.

Má-li autor velké množství čtenářů, stává se velkým autorem, je-li množství čtenářů malé, zůstává malým autorem. Ovšem pozor: stejně jak velká moucha může být malá a malý slon může být velký, tak se může malý autor jevit jako velký a naopak. Volba horizontu a perspektivy, kterými se díváme na autorovu velikost, musí být odůvodněna. Můžeme o básníkově říci, že je velký v rámci malého kulturního okruhu (subkultury), ale malý v rámci národní kultury.

Pro národní kulturu platí, že velikost určitého autora lze odhadnout teprve z historického pohledu, ze kterého kritické rozvahy schopný čtenář pozná, zda daný autor byl velkým autorem ve své době, nebo zda je velkým národním autorem. Tam, kde národní identita je spojena s určitým jazykem, je status velkého národního básníka spojený s normotvornou funkcí v rámci žité kodifikace tohoto jazyka.

Čtení a tisk významných děl velkých národních básníků je neodmyslitelnou součástí kulturní tradice gramotného národa. Nepřekvapuje proto, že lidé status velkého národního básníka pokládají za nejvyšší možný stupeň ocenění mistrovství psaného projevu. Porovnáme-li ale velikost básníků dvou různých národů, je zřejmé, že neobjektivnější míra je celosvětový pohled.

Až celosvětový pohled ukáže, zda se jedná o národního nebo o světového autora. Velký světový autor musí být čtený velkým množstvím čtenářů ze světové populace. Nutnou podmínkou světového autorství je proto, aby dílo bylo psáno mnoha jazyky, přičemž alespoň jeden z nich musí být velkým jazykem. William Shakespeare je příkladem velkého světového básníka díky dominanci anglického jazyka v mezinárodním styku, ale v neposlední řadě také díky množství kvalitních překladů jeho díla do jiných jazyků.

Český národ se může pyšnit světovými prozaiky, ale světového básníka má jediného: nositele Nobelovy ceny Jaroslava Seiferta. Těžko říci, čím to doopravdy bude, ale jedním důvodem jistě je skutečnost, že překlad prózy je poměrně jednoduchý, zatímco překlad básnického díla je vždy obtížná věc, ne-li v určitém smyslu nemožné.

Řekl jsem si, že se svým záměrem nestát se velkým básníkem dobře zapadnu do české kultury. Napsal jsem malá díla, jimiž jsem došel až na samotné hranice českého jazyka; například poté, co Červenka v roce 2001 (viz literatura) napsal, že „anapest (s dvěmi slabými pozicemi, které předcházejí pozici silnou) není v češtině možný vůbec“, jsem vytvořil exemplář tohoto nemožného jevu přesně podle antického příkladu:

Komenský kdysi dávno české vlasti své časomíru chtěl dáti.
Však poezi české se jen smáli zdejší takzvaní literáti.

Avšak širší české publikum pro současná lyrická díla, které v dnešní době je převážně tvořeno samými malými autory, pro moji tvorbu nemá žádné pochopení. Lidé, kteří často mají pouze mlhavou představu o tom, co to je český jazyk nebo gramatika češtiny, mě obviňují z toho, že porušuji tzv. spisovný standard. Já osobně chápu normu spisovného standardu především jako nástroj pro zfalšování literárních děl.

Připomeňme si, že ještě v 19. století ve střední Evropě neexistovala závazná ortografická kodifikace a básníci psali svá díla jak uznali za vhodné. Když dnes ovšem čteme tyto texty v aktuálních vydáních, tak odpovídají našemu dnešnímu pravopisu. Jak je to možné? – Redaktoři vydavatelství originální texty po stránce ortografie „sjednotili“, tzn. zfalšovali originální znění textů tak, aby odpovídalo dnešním čtenářským zvyklostem. Je pouze otázkou našich dobových představ, že u obrazů považujeme každou změnu za zfalšování, zatímco u literárních děl si některých změn ani nevšimáme.

Chtěl jsem se zalíbit českému publiku, avšak nepodařilo se. Nějakou dobu jsem přemýšlel, mám-li z českého jazyka vystoupit jako z ojeté Škody Octavie. Ale představa jistoty, že nikdy nebudu velkým autorem, je pro mě příliš lákavá a tak českému čtenáři zůstanu zajisté i do budoucna zachovaní.

Praha, dne 5.6.2007

NEČECH

literatura

M. Červenka: Dějiny českého volného verše, Brno 2001.

HADANKA! KDO PRVNÍ UHAŠNE,
CO ZNAZORNĚJE OBRAZEK
POD TÍMTO TEXTEM, VYHRÁVÁ
LAHVAČE EFFENBERTA!

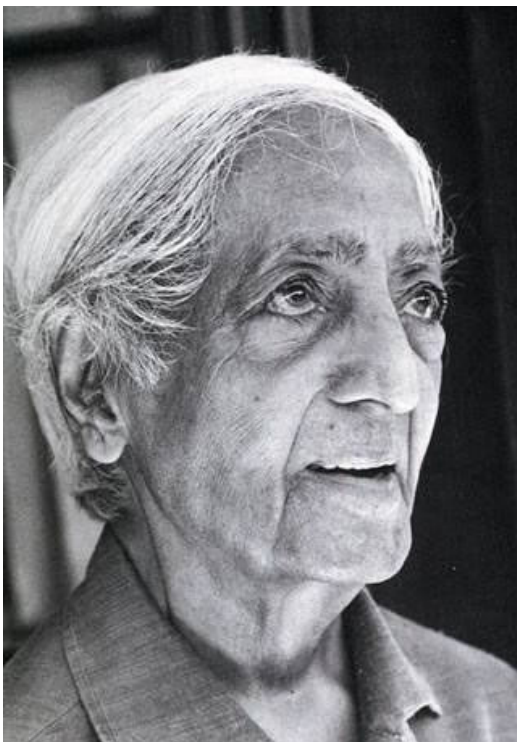
D. Lázeňský – Vašismus

/repetovat do nekonečna/
Psal o něm před časem i Gogol.
"Revizor, Revizor."
S propiskou v ruce šíří mor
"Revizor, Revizor."
Pro někoho despota, pro jiného vzor.
"Revizor, Revizor."
zní z hlubin tunelu temný chór.
"Revizor, Revizor,"
"Revizor, Revizor,"

Intelektuální NÁJEZDová vložka

Jiddu Krishnamurti

(11. května 1895, Madanapalli, Indie– 17. února 1986, Ojai, USA, stát Kalifornie) indický filozof a básník.

Rád bych věnoval vzpomínku jednomu filozofovi, který má tento pátek výročí narozenin.

Často se mi stalo, že si lidé pletli Krishnamurtiho se stoupenci hnutí Hare Krišna, nicméně jeho jméno s Krišnou má společného jen to, že podle indické tradice (v té době) se každé osmé narozené dítě mužského pohlaví pojmenuje po Krišnovi.

Mladý Krishnamurti měl poměrně těžké dětství, kdy mu postupně umírali sourozenci na tyfus a jiné nemoci. I on měl na mále, dokud si jej v r. 1909 nepovšiml Charles W. Leadbeater, který v Krishnamurtim rozpoznal velkého učitele národů. Tím se začala o mladého Krishnamurtiho zajímat Theosofická společnost, která jej zahrnula finančními prostředky, jed-

nak aby neumřel hladem, a taky aby se mohl připravit na své duchovní povolání (samožřejmě s postranními úmysly, že to byli právě oni, kdo jej objevil). V roce 1912 byl Krishnamurti Theosofickou společností prohlášen za novodobého Mesiáše, v důsledku čehož došlo k rozkolu uvnitř společnosti a Krishnamurtiho přívrženci se sjednotili do řádu Hvězdy východu. Mladý Krishnamurti byl poslán na studia, kde se prokázalo, že ke studiu nemá vlohy, navíc to vše poněkud zhoršovala jeho puberta. V srpnu 1928, když pobýval se svým bratrem, který ho provázel na cestách, v Ojai (USA), prožil Krishnamurti zvláštní mystické zážitky, díky kterým začal budovat svůj názor a postoj ke světu. Krátce na to umírá jeho bratr, což jím hluboce otřásl. V roce 1929 zhruba rok po smrti svého bratra Jiddu Krishnamurti rozpuští Hvězdu východu, vrací všechny dary, které mu byly v rámci podpory k jeho poslání darovány (pozemky, zámek, peníze apod.). Svoje rozhodnutí zdůvodňuje: K pravdě se nemůže přijít přes nějakou organizaci, přes nějakou víru, přes nějaké dogma, kněze nebo rituál, ne přes nějaké filozofické znalosti nebo psychologickou techniku. Lze to najít přes zrcadlo vztahu, přes chápání obsahu vlastní mysli, přes pozorování a ne přes analýzu intelektuála nebo sebezpozorující pitvu.

Krishnamurti poté odchází učit na vlastní pěst do celého světa, během svých cest se velmi sblížil třeba s Aldousem Huxleym a mnoha dalšími filozofy, vědci a politiky. V roce 1986 umírá (v Ojai) na rakovinu slinivky a jater. Poslední dva roky před smrtí předsedal Organizaci spojených národů.

Základem Krishnamurtiho filozofie je improvizace, kdy během diskuze vede posluchače ke zkoumání problému a spolu s posluchači se snaží objevit odpovědi, jejichž účelem je podnitit zkoumání a hledání a kritický přístup. Z tohoto důvodu sám Krishnamurti nechtěl, aby po něm zbyla nějaká kniha, protože by omezovala čtenáře v jeho vlastních způsobech

chápání tím, že by se mu stala vzorem (první knihu pod nátlakem svých blízkých sepsal teprve až půlce 70. let). Navíc razantně odmítal vytvoření nějaké školy, nebo aby byl brán jako učitel, protože to vše odvádí lidi od vlastních životů – jak říkal: najít si učitele nebo životní filozofii je výraz duchovní lenosti. Dle jeho učení: předpokladem opravdového pochopení je uvolnění tvořivé intuitivní činnosti ukryté v hlubině mysli. Z toho důvodu byl Krishnamurti i velkým kritikem hromadné filozofie či náboženství.

Po Krishnamurtim zbyly pirátské nahrávky rozhovorů přepisované do knih a překládané organizací Krishnamurti foundation trust. Co bych od něj doporučil? Je to jedno, protože od něj je dobré cokoli.

Rád bych uvedl ukázkou z knihy Síť myšlení (*The network of thought*) str. 66-67, což je úryvek z přednášky, proto je místy krácen.

.. je zde něco, co se dá naučit? Člověk se od druhého může naučit historii, biologii, matematiku, může se od druhého z knih naučit celé složité znalosti technického světa. Je zde také něco, co se můžeme z psychologie naučit o svých životech, o tom, co je věčné – je-li zde něco věčného? Nebo je tomu tak, že tu není nic, co bychom se v tomto směru naučili od jiného, poněvadž celá lidská zkušenost, celá psychologická znalost, kterou lidstvo shromažďovalo miliony let, je v člověku samotném? Jestliže je tomu tak, jestliže je vědomím člověka vědomí celého lidstva, pak se zdá absurdní, poněkud naivní, chtít se o sobě poučit u někoho jiného. To, abychom se poučili o sobě, vyžaduje naprosto jasnou pozorovací schopnost. To je prosté. Není tu žádné psychologické, ani duchovní autority, poněvadž celá historie lidstva, je příběhem člověka, je v člověku samotném. Proto není nic k naučení. Není zde nic, co bychom se naučili od někoho, kdo říká: „Já vím“ nebo „Ukážu vám cestu k pravdě“ – nemůžeme se to naučit od žádných kněží, či jiných zprostředkovatelů mezi nejvyšším a nejnižším. Abychom se naučili rozumět sami sobě, musíme

odložit stranou všechny autority. To je zřejmé. Pravá autorita je součástí nás samotných, člověk je knězem, žákem i učitelem....

Není zde nic, co se dá naučit od jiného, nedá se to naučit ani od přednášejícího, zejména nesmí být člověk přednášejícím ovlivněn. Člověk musí být svobodný, aby při hledání mohl jít do velké hloubky, aby nezůstával na povrchu. ...

Život je tak nudný; každý den chodíme do práce a budeme tam chodit dalších čtyřicet let a na konci toho zemřeme. Pevně stanovená náboženství (s dogmaty pozn. autora) jsou tak nudná, že když někdo přijde s fantastickými nápady, lidé se pro to nadchnou. To se stává.

...

Když si je člověk toho vědom, odloží to, neboť to nemá naprosto žádný význam. Nemusí jezdit do Indie, do Tibetu nebo do Říma, jestliže užívá prostý zdravý rozum a má kritickou mysl, která zkoumá to, co jiní říkají a také zkoumá sama sebe.

Krtek

Zprávičky

• 11.5. v klubu Motoráj se koná **100. koncert Hliníkových lopatek dědečka Pipýna**. Vystoupí původní členové Hliníkovek, bude soutěž: poznej písničku a jiné. Start v 20:00. Vstup: volný.

• 12.5. v klubu Hoodoo se koná **narozeninová párty Terky a Roga**. Zahrají: FLOWER POWER, PSYCHEDELIS SPIDERS OF DR. SPOON, DEGUKAS, VON PLASTIC FACTORY, KRÁČEJÍCÍ KOBRA A H.L.D.P. Vstup: 60,-

• 13.5. ve Vagonu hrají fousy Mojo a Doors revival

• 26.5. v Mělníku v Beat klubu (Velký Borek) se koná akce **Mělnické Pivobití** (tj. několik druhů piv). Zahrají KLUCI z LÁSKY, VYCHCANÝ KNEDLÍKY, PSYCHEDELIC SPIDERS OF DR. SPOON, HLINÍKOVÉ LOPATKY DĚDEČKA PIPÝNA A NOUZE. Start 16:30, Vstup 70 Kč.

• Byli jste na nějaké skvělé akci? Napište nám o tom **najezd@gmail.com**.

• Kdo našel Najezd nejdál od Palmovky? Dejte nám vědět na **najezd@gmail.com**. Bude překvapení.